

ชื่อวิทยานิพนธ์	รูปแบบการเรียนรู้การจัดการท่องเที่ยวชุมชน กรณีศึกษากลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง
ชื่อผู้วิจัย	นางประไพพร อักษรศรี
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ปี พ.ศ.	2553
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. ประกอบ คุณารักษ์
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.คិតก บุญเรืองรอด ดร. โฉมยง โตะทอง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพด้านการจัดการท่องเที่ยวชุมชน 2) สังกเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้การจัดการท่องเที่ยวชุมชนจากสภาพจริง 3) ศึกษาประสิทธิผลรูปแบบการเรียนรู้การจัดการท่องเที่ยวชุมชนงานวิจัยเป็นการวิจัยผสมผสาน เริ่มจากการวิจัยเชิงคุณภาพ และการศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์เนื้อหาทำชุมชนต้นแบบทำชุมชนในเขตภาคกลาง จนได้รูปแบบการเรียนรู้การจัดการท่องเที่ยวชุมชน จากนั้นนำรูปแบบไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี 30 คน โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่เปรียบเทียบประสิทธิผลการใช้รูปแบบก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุมชนริมแม่น้ำเจ้าพระยามีศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวชุมชน ได้แก่ ลักษณะการตั้งบ้านเรือน โบราณสถาน โบราณวัตถุวัดชาวมอญ มีมรดกทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ความเชื่อ ความเชื่อ ประกอบขึ้นเป็นวิถีชีวิตบนหลักการชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ มีการส่งเสริมบทบาทเพศหญิง ผู้สูงอายุ และเยาวชน การแบ่งงานกันทำ การกระจายรายได้ การพัฒนาชุมชนต้นแบบต่างๆ เพื่อการจัดการท่องเที่ยว 2) รูปแบบการเรียนรู้การจัดการท่องเที่ยวชุมชน ประกอบด้วย แกนกลางฐานการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ องค์ประกอบสามด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างศักยภาพชุมชน ด้านการจัดการท่องเที่ยว และด้านการวางแผนท่องเที่ยว ทั้งนี้ต้องอาศัยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายและการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมร่วมกัน และจากองค์ประกอบทั้งสามด้านมากำหนดยี่สิบขั้นตอนในการดำเนินการทดลองการเรียนรู้การจัดการท่องเที่ยวชุมชน 3) ผลการศึกษาประสิทธิผลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้นำท้องถิ่น ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ (t -test) เปรียบเทียบประสิทธิผลก่อนกับหลังการเรียนรู้ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (sig=.05)

คำสำคัญ การท่องเที่ยวชุมชน การจัดการความรู้ การเรียนรู้ของชุมชน

Thesis Title: A LEARNING MODEL FOR COMMUNITY TOURISM
MANAGEMENT : CASE STUDY OF THE LOWER CHAO
PHRAYA RIVER

Researcher: Prapeeporn Aksornsie

Degree: Doctor of Philosophy (Education for Locality Development)

Year: 2010

Thesis advisor: Associate Professor Pragrob Kunaruk, Ph.D.

Thesis co- advisor: Associate Professor Dilok Boonruengrod, Ed.D
Chomyong Toatong, Ph.D.

ABSTRACT

This research aimed to: 1) study the potential of community tourism management, 2) build a model of a learning community focused on tourism management and 3) verify the efficiency of the Learning Community using the Tourism Management Model (LCOTM).

The research employed a qualitative field study approach which incorporated the best practices from across five communities in the Central Area of Thailand. Thirty community leaders in Patum Thani province were given the opportunity to experiment with the model between January 2005 and February 2006, pre and post performance was then compared.

The results demonstrated that: 1) Communities near the Chao Phraya River possessed the potential to manage community tourism as evidenced by the landscaping of housing currently found along the river. This is further supported by ancient relics of the Mon temples, cultural heritage, religion, ethics and beliefs and their incorporation of the principle of a participative management basic. Furthermore, the role of gender, the division of labor and the distribution of money in order to develop community tourism management were found to be significant. 2) The LCOTM model comprised three core elements which helped promote potential building, tourism management and the planning process. The application of the model, which consists of 20 steps when fully applied, required partnership, participation and acculturation. 3) The efficiency of the model found evidence of a clear improvement (Sig 0.05) in the efficiency of the learning community on tourism management before and after coaching.

Keyword : Local community on tourism management, Knowledge management,
Community learning.